

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Maioritate Et obedientia. Titvlvs XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

nam, vel offensam emendet, aliquatenus attendatur. Neque tunc etiam, si emendam inde habuerint, vel per eos ceteri, quò minus habeant competentem. Si autem permixtis servatis, capitulum, collegium, vel conventus alicuius ecclesie ad cessationem eandem duxerint procedendum: erunt intra unius mensis spacium pars ultra que, videlicet ii qui cessant, & illi etiam propter quom factum à divinis cessatur (nisi superveniente concordia inter eos, cessatio illa cesset) iter arripiant, per se, vel per procuratores idoneos, cum munimentis & actis ad negotium ipsum spectantibus, ad sedem Apostolicam veniendi: & continuatis diebus, quam cito commode poterint, se Apostolice conspectui representent: ut partibus presentibus, aut una presentia, altera non veniente vel mittente, examinato negotio apud sedem eandem, pars que culpabilis inventa fuerit in permixtis, præter alias penas à dictis canonibus inflatas, si Romano Pontifici videbitur expedire, pena decetente cognoscatur quantum exceverit, que cessationi facta rationabiliter causam dedit: vel que sine rationabili & manifesta causa cessavit. Patet insuper à divinis utilitate, supra scripta à tam in cessando, quam in veniendo sive mittendo ad sedem Apostolicam non servate non servetur cessatio: sed ea non obstantia (ut prius) in ipsa ecclesia celebretur.

CAF. IX.

Item p[ro]p[ri]a constitutum de bonis dignitatum vel ecclesiasticorum quantum non occupanda per eos, ad quos nullatenus, vel castroia pertinet: nisi de specialis iure ad ea competat, & contrafacientibus penas imponat. Secunda ostendit, de quibus bonis intelligatur, cum de specialis iure ad alios competat. Tercia docet, quia supra scripta, cum de illis dicit non esse correctam, Ioan. And.

Idem.

Presenti prohibemus edito, ne Episcopi, vel eorum superiores aut Abbates, seu quivis alii, vel eorum inferiores, parochiani, aut ecclesiastice quæcumque persona, vanaeque dignitates, personaribus, prioratibus, vel ecclesiis quibuslibet, sibi subiectis, seu ad collationem, ordinationem, presentationem, vel custodiam pertinentibus, eorumdem bona (norieuribus eorum rectoribus, vel ministris) in ipsa inventa, si vacationis ipsorum tempore convenientia, que in utilitatem eorumdem expendi, vel futuris debent successoribus fideliter referant, occupent, aut in usus suos convertere quomodo presumant: Nisi de speciali privilegio, vel consuetudine iam præscripta legitime, seu alia causa rationabili, hoc eisdem competere dignoscatur.

Aliaque Episcopi & eorum superiores ab ingressu ecclesie, ceteri vero ab officio & beneficio tandiu eorum suspensio, quouque restitutionem fecerint de prædictis. Forto ubi ex privilegio vel consuetudine assent bona competere supradicta: hoc de illis bonis solum debet intelligi, que solutis debitis, si qua sunt, & iis, que fuerint necessaria pro servitoribus & ministris ac incumbendis oneribus usque ad novos reditus supportandis, congrue reservatis, ex ipsis reperta fuerint superesse. Sane constitutionem, quam superius specialiter edidimus, contra capitula, collegia, conventus seu singulares personas, bona cathedralium, vel regularium, aut collegiarum ecclesiarum vacantium occupantes, per constitutionem præsentem (quam in dignitatibus, personaribus, prioratibus, & ecclesiis alius locum habere censuimus) nonolum in aliquo derogari.

a. d. scriptis. b. d. supradicta.

DE MAIORITATE ET OBEDIENTIA.

TITVLVS XVII.

CAF. I.

Capitulum, vel is, ad quem administratio pertinet vacante sede, eos ab his, que ab ipso possit Episcopus si vocet, nisi à sede Apostolica id fuerit interdictum. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Episcopali sede vacante, potest capitulum, seu is ad quem Episcopalis iurisdicchio tunc temporis noscitur pertinere, iis, quibus possit Episcopus si vivere, ab excommunicationis sententia, siue juris, siue hominis fuerit, ab solutionis beneficio impartiri. Nisi ei fuerit à sed. Apoll. specialiter interdicta potestas.

DE PACTIS.

TITVLVS XVIII.

CAF. I.

Monachis habentes liberam à sede Apostolica sepulturam, si passim de non recipiendi aliquibus vel certis parochianis ecclesie alienis, servare compelluntur pactum: nec illos sepelire poterunt, nisi ea apud eos legitime separatis, cum per pactum privilegio renuncaverint. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Adum cum rectore parochialis ecclesie factum à vobis, ne aliquos vel certos ipsius ecclesie parochianos recipiat ad ecclesiasticam sepulturam, omnino servare debetis. Quamquam sepultura libera sit monasterio vestro ab Apostolica sede indulta: & illi apud vos elegerint sepeliri.

Cum per dictum pactum indulto huiusmodi derogetur.

CAF. II.

Patrum factum patri à filia dum tradebatur nuptus, quod dote contenta nullum habeat ad bona paterna regressum: si iuraverit id ipsa filia, omnino servare tenetur. Ioan. And.

Idem.

Vanus è pactum patri factum à filia dum nuptia tradebatur, ut dote contenta nullum ad bona paterna regressum haberet, improbet lex civilis: si tamen iuramento non sit, nec dolo præfinito firmatum fuerit ab eadem, omnino servari debet. Cum non vergat in detrimentum salutis dispensandum, nec redundet in alterius detrimentum.

CAF. III.

Passa inita per fratres predicatores, vel minores vel alios mendicantes, cum rectoribus parochialium ecclesiarum super parochialibus iuribus, si facta sunt per priores vel guardianos de conventuum ipsorum locorum consensu, (loci auctoritas sed. Apostolica non intervenit, vel licentia prioris vel ministri generalis, aut magistri vel provincialis ministri, vel capituli provincialis) servanda sunt: dummodo alia sint licita & honesta. b. d. Ioan. And.

Idem.

Via ex eo, quod fratres predicatores, & minores, & alii mendicantes, compositiones & pacta cum parochianis, capitulis, rectoribus & personis ecclesiarum, civitatum, castrorum, villarum & locorum, in quibus domus seu habitaciones eorum existunt, super iuribus parochialibus, vel aliis quibuscumque articulis ab eis vel eorum antecessoribus inita siue facta servare recusant, & ea eo prætextu infringere moluntur, quia magistri aut ministri, vel prioris generalium seu provin-

^a Vid. Antonium de Butris, cap. statim de translat. prelat. & Felinum in c. cum sit generale de foro compe. b. Vid. Mart. de Assuetud. dec. 222. Preparatum consil. 100. Hippolytum Marfilium singulari 673. incip. nonnulla de presertim. Alexan. consil. 12. lib. 2. & consil. 42. lib. 1. & Iason. consil. 12. vol. 4.